

Όσιος Αθανάσιος ο θαυματουργός εκ Παμφυλίας

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Ο Όσιος Αθανάσιος καταγόταν από τη χώρα των Κιβυρραιωτών^[1]. Οι γονείς του ανήκαν στη μεσαία κοινωνική τάξη.

Όταν ενηλικιώθηκε, (αρχές δέκατου αιώνα) αισθάνθηκε την ανάγκη να αναζητήσει, κοντά σε άγιες μορφές της εποχής του, πνευματική καθοδήγηση. Έχοντας ένα μόνο χιτώνα, κατά τον λόγο του Κυρίου «μη κτήσησθε... δύο χιτώνας»^[2] επισκεπτόταν από τόπο σε τόπο πνευματικούς άνδρες, άκουε με προσοχή τις συμβουλές τους και προσπαθούσε να αποκτήσει τις αρετές τους.

Μια μέρα, που περπατούσε προς τον Σαγγάριο ποταμό, συναντήθηκε με ένα Μοναχό. Κατά τη συζήτησή τους έμαθε ότι ο Μοναχός αυτός παλαιότερα ήταν μέλος της αυτοκρατορικής Συγκλήτου. Όμως η ψυχή του ζητούσε κάτι άλλο. Γι' αυτό άφησε τον κόσμο και πήγε και ίδρυσε εκεί κοντά Μοναστήρι, γνωστό ως Μοναστήρι του Τραϊανού. Όμως πολύ τον στενοχωρούσε η κατάσταση του Μοναστηριού. Είχε απαυδήσει από την ανυπακοή και τη σκληρότητα των μοναχών

της Μονής του και έφυγε, για να αναζητήσει σε άλλο Μοναστήρι πνευματικό περιβάλλον.

Καθώς συναντήθηκε με τον Όσιο Αθανάσιο του άνοιξε την καρδιά του. Από την πρώτη στιγμή αισθάνθηκε ότι από τον Θεό είχε σταλεί ο Όσιος στον δρόμο του και με μεγάλη ευλάβεια δέχθηκε τις συμβουλές του. Έτσι αποφάσισε να γυρίσει στο Μοναστήρι του και με τη βοήθεια του Οσίου Αθανασίου να προσπαθήσει να βάλει καινούργια αρχή στην ζωή των μοναχών. Καθώς ο μακάριος Αθανάσιος ήταν γεμάτος από κάθε αρετή, με το παράδειγμά του μετέβαλε τους σκληρούς εκείνους μοναχούς και ήταν πλέον ολοφάνερη η πνευματική πρόοδος της Μονής. Ο Όσιος Αθανάσιος αποφάσισε σ' αυτό το Μοναστήρι να εγκαταβιώσει, και δέχθηκε το Μεγάλο Μοναχικό Σχήμα. Αργότερα υπάκουσε στην επιθυμία των μοναχών να χειροτονηθεί ιερέας, για τις λειτουργικές ανάγκες της Μονής.

Ως έργο του πλέον είχε να τελεί τις θ. Λειτουργίες και τις καθημερινές Ιερές Ακολουθίες, να παράγει με την καλλιγραφία του ιερά κείμενα της Αγίας Γραφής και των Πατέρων της Εκκλησίας και να κάνει όποιο άλλο διακόνημα του ανέθετε ο Ηγούμενος, με υποδειγματική υπακοή προς αυτόν. Ως Μεγαλόσχημος μοναχός τηρούσε με ακρίβεια τον ορισμένο Κανόνα του και νήστευε από κάθε τροφή, καθημερινά, μέχρι τον Εσπερινό. Από την πολλή όμως εργασία του, να αντιγράφει βιβλία, έχασε την όρασή του. Έτσι, κλείστηκε στο κελλί του και προσευχήθηκε ταπεινά, αποφασισμένος να αποδεχθεί το θέλημα του Θεού: «Κύριε, αν είναι θέλημά σου και με κρίνεις άξιον προς τούτο, χάρισέ μου το φως των οφθαλμών, όπως το είχα πρώτα, και όσα βιβλία θα γράψω, με τη Χάρη Σου, όλων αυτών το αντίτιμο θα το μοιράσω στους πεινασμένους». Το αποτέλεσμα της προσευχής του ήταν άμεσο. Εισακούσθηκε από τον Θεό.

Έτσι αξιώθηκε να αντιγράφει βιβλία επί είκοσι οκτώ χρόνια και όσα χρήματα πήρε από το εργόχειρό του αυτό, όλα τα έδωσε στους φτωχούς.

Συνήθιζε, τις πέντε μέρες της εβδομάδος, μετά τις Ιερές Ακολουθίες, να κλείνεται στο κελλί του και δεχόταν να συνομιλεί με τους ανθρώπους μόνον τα Σάββατα και τις Κυριακές.

Με αυτόν τον πνευματικό αγώνα απέκτησε αγιότητα βίου, πολλά χαρίσματα από το Άγιο Πνεύμα, μεταξύ αυτών και το χάρισμα των θαυματουργικών ψυχικών και σωματικών ιάσεων, γι' αυτό και αποκαλείται θαυματουργός.

Όταν έφθασε σε βαθύ γήρας, ο Κύριος παρέλαβε την αγία ψυχή του και όπως είδε σε όραμα ο μοναχός Κοσμάς, ο διορατικός, τον συνόδευσαν στον ουρανό οι Άγιοι Απόστολοι Ανδρέας και Ιωάννης.

Η μνήμη του εορτάζεται την 3η Ιουνίου.

Απολυτίκιον

Ύχος α΄. Της ερήμου πολίτης.

Της ερήμου πολίτης, Ασκητών ακροθίνιον, και αγγελικής πολιτείας αναδέδειξαι έσοπτρον, του Πνεύματος τη αίγλη λαμπρυνθείς, Αθανάσιε Οσίων καλλονή· διά τούτο θεραπεύεις δια παντός τους πίστει εκβοώντάς σοι· δόξα τω δεδωκότι σοι ισχύν, δόξα τω σε στεφανώσαντι, δόξα τω ενεργούντι διά σου, πάσιν ιάματα.

Κοντάκιον

Ύχος δ΄. Επεφάνης σήμερον.

Επεφάνης Όσιε τη Εκκλησία, ως αστήρ νεόφωτος, καταλαμπρύνων τηλαυγώς, των Ορθοδόξων το πλήρωμα, τοις σοις αγώσι, παμμάκαρ Αθανάσιε.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις των Οσίων ο κοινωνός, και των Μοναζόντων απλανέστατος οδηγός· χαίροις καλλιγράφε, συγγραφών θείων, Αθανάσιε παμμάκαρ, πιστών το καύχημα.

Σημειώσεις

1. Ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος Δ΄ (668-685) το έτος 684 ίδρυσε το θέμα των Κιβυρραιωτών το οποίο περιλάμβανε όλη τη νοτιοδυτική παραλία της Μικράς Ασίας. Το όνομα Κιβυρραιωτών το έλαβε από την Κιβύρα η οποία βρισκόταν στα σύνορα της Λυκίας με την Πισιδία, κοντά στην αρχαία Ίσινδα, σημερινή Ιστανόζ.

2. Ματθ. 10, 10.

Πηγή: *Επισκόπου Σωτηρίου Τράμπα· Μητροπολίτου Πισιδίας, Αθλητές στεφανηφόροι· Πισιδίας Παμφυλίας Λυκίας της Μικρασίας, Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 2010.*